

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **K. P.**
trvale bytem P.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2018, č. j. X/46091-VJ,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 8. 2018, č. j. X/46091-VJ, **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalobkyni se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou nadepsanému krajskému soudu dne 22. 3. 2019 (žaloba byla nejprve dne 8. 10. 2018 podána k Okresnímu soudu v Pardubicích, který usnesením ze dne 6. 3. 2019, č. j. 7 Nc 3404/2018-10, dle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, zastavil řízení o žalobě a rozhodl, že žalobkyně je oprávněna podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví u místně příslušného krajského

soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení) bylo zahájeno řízení o přezkum zákonnosti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení uvedeného ve výroku tohoto rozsudku podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“). Uvedeným rozhodnutím žalované byly podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“), zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí téhož správního orgánu č. j. R-14.6.2018 – 424/X ze dne 14. 6. 2018 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Tímto rozhodnutím ze dne 14. 6. 2018 žalovaná dle § 87 správního řádu v rámci tzv. autoremedury změnila svoje rozhodnutí č. j. R-5.4.2018 – 424/X ze dne 5. 4. 2018 (kterým bylo rozhodnuto tak, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně), a to tak, že ode dne 11. 12. 2017 byla výše invalidního důchodu žalobkyně pro invaliditu prvního stupně zvýšena na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, který činí 6 135 Kč měsíčně, po zvýšení od lednové splátky důchodu v roce 2018 se zvyšuje na 6 411 Kč měsíčně.

2. Žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 55 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik invalidity třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“).
3. Žalobkyně v žalobě brojila proti posudkovému zhodnocení jejího zdravotního stavu a požádala o nové přezkoumání.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na skutkových zjištěních a právním názoru predestřeném v žalobou napadeném rozhodnutí.
5. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle právního a skutkového stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.
6. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 15. 1. 2018 požádala o změnu výše invalidního důchodu, do té doby pobírala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Po vydání posudku OSSZ Pardubice dne 28. 2. 2018 vydala žalovaná rozhodnutí dne 5. 4. 2018, č. j. R-5.4.2018 – 424/X, podle něhož žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala námitky. V rámci námitkového řízení byl zpracován příslušným oddělením lékařské posudkové služby žalované posudek dne 30. 5. 2018, na jehož základě pak žalovaná v rámci tzv. autoremedury dle § 87 správního řádu rozhodnutím ze dne 14. 6. 2018, č. j. R-14.6.2018 – 424/X, změnila svoje rozhodnutí ze dne 5. 4. 2018 tak, že podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se od 11. 12. 2017 zvyšuje výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činí 6 135 Kč měsíčně, po zvýšení dle nařízení vlády č. 343/2017 Sb. žalobkyni od lednové splátky důchodu v roce 2018 celkem náleží 6 411 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
7. V rámci dalšího námitkového řízení byl vydán posudek ČSSZ, pracoviště Hradec Králové, odd. lékařské posudkové služby ze dne 21. 8. 2018, podle něhož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně je diabetes mellitus 1. typu závislý na inzulinoterapii, dlouhodobě neuspokojivě kompenzovaný při MELAS syndromu (mtDNA mutace 3243 A:G – heteroplasmie 68 % v krvi), opakované dekompenzace s ketoacidózou (v r. 2017 10x) při noncoplianci stran

aplikace inzulínu. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav hodnotil lékař ČSSZ v souladu s přílohou vyhlášky č. 359/2009 Sb. podle kapitoly IV, položky 2c, u níž se stanovuje procentní rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti 30 – 45 %. Vzhledem ke stupni zdravotního postižení a přítomnosti diabetických komplikací zvolil hodnotu 45 %. Vzhledem k dalšímu postižení byla podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10 %, celkově tedy byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovena na 55 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti tak dosahuje hodnoty podmiňující uznání II. stupně invalidity. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28. 8. 2018, č. j. X/46091-VJ, žalovaná dle § 90 odst. 5 správního řádu proto zamítla námitky proti svému rozhodnutí ze dne 14. 6. 2018, č. j. R-14.6.2018 – 424/X, a toto rozhodnutí potvrdila.

8. Krajský soud provedl při jednání ve věci dne 18. 9. 2019 důkaz posudkem zdravotního stavu žalobkyně. Posudek byl vypracován v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dne 11. 7. 2019 Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále též „PK MPSV“), pracovištěm v Hradci Králové, v níž jako odborný lékař (interní lékařství) zasedal doc. MUDr. L. S., Ph.D. Z uvedeného posudku krajský soud zjistil, že PK MPSV vzala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti diabetes mellitus I. typu na inzulínu (klinický příznak MELAS syndromu) s dlouhodobě neuspokojivou kompenzací od roku 2016 po opakovaných dekompenzacích s ketoacidózou, s nutností opakovaných hospitalizací a s rozvojem komplikací. Dle PK MPSV se u žalobkyně jednalo o invaliditu II. stupně, se dnem změny na tento stupeň invalidity 11. 12. 2017 (komplexní vyšetření v metabolické poradně, následně dne 12. 12. 2017 opětovně hospitalizace pro dekompenzaci zdravotního stavu). K této době PK MPSV hodnotila tíži postižení již jako těžké funkční postižení pro opakované metabolické dekompenzace s přihlédnutím k ostatním zdravotním obtížím. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle kapitoly IV., položka 2d přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. na 55 %. Dále PK MPSV konstatovala, že u žalobkyně dochází k dalšímu zhoršení zdravotního stavu s nástupem k hospitalizaci dne 23. 8. 2018, doloženy jsou infekční komplikace, dochází ke zhoršení zraku. PK MPSV již k tomuto datu považuje stav za dlouhodobě zhoršený, další lékařské nálezy dokládají již bezprostředně po této hospitalizaci rozvoj těžkého postižení zraku, dochází k dalšímu projevu MELAS syndromu – k iktu podobnému záchvatu klinicko-tonických křečí. Míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá již III. stupni invalidity. Podle PK MPSV byla žalobkyně v období od 11. 12. 2017 do 22. 8. 2018 invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, ne o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) tohoto zákona. Jednalo se o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
9. Od data 23. 8. 2018 však již byla žalobkyně dle závěru PK MPSV invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) tohoto zákona. Jednalo se o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. PK MPSV uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, tedy ke dni 28. 8. 2018 odpovídal zdravotní stav žalobkyně III. stupni invalidity a stanovila konečnou procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně na 70 %.

10. Uvedený posudek je řádně odůvodněn, zhoršování vývoje zdravotního stavu žalobkyně je doloženo aktuálními lékařskými zprávami. Žalobkyně ani žalovaná neměly k posudku výhrady.
11. Krajský soud dospěl po provedeném dokazování k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Podle § 3 správního řádu, *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
13. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
14. Podle § 41 odst. 3 věty první zákona o důchodovém pojištění, *se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.*
15. Shora uvedeným posudkem PK MPSV, k němuž neměla žádná z procesních stran výhrady, bylo prokázáno, že žalovaná ve správním řízení nezjistila přesně a úplně skutečný stav věci, když podhodnotila zdravotní stav žalobkyně a uzavřela, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 28. 8. 2018. Jak ovšem plyne z daného posudku PK MPSV, ode dne 23. 8. 2018 poklesla pracovní schopnost žalobkyně nejméně o 70 %, tedy zdravotní stav žalobkyně odpovídal invaliditě třetího stupně. K datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 28. 8. 2018 se tak již jednalo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná uvedeným postupem, kdy zamítla námitky žalobkyně, porušila § 3 správního řádu a dopustila se tak vady řízení, která způsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí.
16. Krajský soud proto žalované rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil pro vadu řízení, která měla vliv na zákonnost rozhodnutí, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem soudu vysloveným ohledně stupně invalidity žalobkyně, včetně příslušného zákonného zařazení zdravotního postižení žalobkyně a procentuálního ohodnocení míry poklesu její pracovní schopnosti ve smyslu přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Tedy žalovaná bude v dalším řízení plně respektovat posudkový závěr shora uvedeného posudku PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové ze dne 11. 7. 2019.
17. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně byla sice ve věci plně úspěšná, avšak ze soudního spisu neplyne, že by jí vznikly jakékoliv náklady řízení, neboť v řízení nebyla právně zastoupena a byla osvobozena od soudního poplatku dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 18. září 2019

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně